

De rechterstoel van Christus

Bron: <https://www.wayoflife.org/reports/the-judgment-seat-of-christ.php>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, schema en voetnoten door M.V.

“Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt. ¹¹ Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus. ¹² Of nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro, ¹³ ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven. ¹⁴ Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen. ¹⁵ Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen” (1 Korinthiërs 3:10-15).

De rechterstoel van Christus is een profetische gebeurtenis die zal plaatsvinden gelijk na de Opname. Het zal gebeuren wanneer “de Heer komt” (1 Korinthiërs 4:5). Zie ook 2 Timotheüs 4:1, “de Heere Jezus Christus, Die levenden en doden zal oordelen bij Zijn verschijning”. Zie schema achteraan.

De rechterstoel van Christus is een belangrijk thema in het Nieuwe Testament. Zie Romeinen 14:10-12; 1 Korinthiërs 3:11-15; 4:5; 2 Korinthiërs 5:9-10; Efeziërs 6:8-9; Kolossenzen 3:24-25; 2 Timotheüs 4:1; Openbaring 2:23.

Het is leerzaam dat twee van de belangrijkste passages over de rechterstoel van Christus zijn geschreven aan de vleselijke kerk in Korinthe. Het is een correctie op vleselijkheid en wereldwijsheid. De rechterstoel van Christus wordt geopenbaard als motivatie voor gelovigen tot ijverige, godvruchtige dienst aan Christus. We zullen ofwel beloning ofwel verlies hebben (1 Korinthiërs 3:14-15).

Dit oordeel is niet te ontlopen. Het Woord van God kan genegeerd en niet gehoorzaamd worden. Zonde kan verborgen zijn in dit huidige leven. Gelovigen kunnen in het vlees wandelen en beslissingen nemen vanuit Gods wil. Mensen kunnen huizen en kerken kwetsen en doorgaan met hun zaken alsof er niets is gebeurd, maar er zal een verantwoording plaatsvinden. Er zijn duizenden dingen die niet gecorrigeerd zijn in deze wereld, maar ze *zullen* wel worden gecorrigeerd. “Van sommige mensen zijn de zonden overduidelijk en gaan die aan hun veroordeling vooraf. Bij anderen komen zij achteraf openbaar. ²⁵ Evenzo zijn ook de goede werken overduidelijk en die waarmee het anders gesteld is, kunnen niet verborgen blijven” (1 Timotheüs 5:24-25).

De rechterstoel van Christus

De rechterstoel (*bema*) zelf wordt niet genoemd in 1 Korinthiërs 3, maar wel in Romeinen 14:10 en 2 Korinthiërs 5:10¹. Zie de laatste voor een studie over de *bema*.

De deelnemers voor de rechterstoel van Christus

De deelnemers zijn wedergeboren gelovigen. De leer is gericht aan hen die “broeders” zijn en die “in Christus” zijn (1 Korinthiërs 3:1). Het is gericht aan hen die hun leven hebben gebouwd op het eeuwige fundament van Jezus Christus (1 Korinthiërs 3:11). De wedergeboren gelovige kan *op* het fundament vallen, maar hij kan er niet *vanaf* vallen! Hij kan een armoedige constructie op het fundament bouwen (hout, hooi, stro), maar hij kan het fundament niet onbruikbaar maken. “Fundament” wordt in deze passage op twee manieren gebruikt. In vers 10 verwijst “fundament” naar de vergadering. Dit is door mensen gelegd. Paulus legde de basis van de kerk in Korinthe door het evangelie te prediken en de eerste gelovigen te dopen en te disciplineren. In vers 11 verwijst “fundament” naar de

---

¹ “Want wij moeten allen voor de rechterstoel [*bema*] van Christus openbaar worden, opdat ieder *vergelding* ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad” (2 Korinthiërs 5:10).

redding, wat de basis is van elke kerk. Deze fundering kan niet door mensen worden gelegd; het is voor 100% door God gebouwd.

Dit komt doordat redding een gratis geschenk is dat volledig werd gekocht door Jezus Christus door Zijn verzoening op Golgotha. Verlossing is een geschenk, geen beloning (Efeziërs 2:8-9). Veertien keer wordt het een geschenk genoemd, en een geschenk is het tegenovergestelde van een beloning. Een geschenk is iets dat wordt gekocht door iemand anders en wordt mij vrijwillig gegeven. Als ik er ook maar iets voor betaal of er op welke manier dan ook voor werk, is het geen geschenk meer. Christus kocht de eeuwige redding van de gelovige door hemzelf (Hebreeën 1:3). Er is niets wat de gelovige hieraan kan toevoegen.

1 Korinthiërs 3 is een van de duidelijkste passages in het Nieuwe Testament over de leer van eeuwige zekerheid. Als de vleselijke gelovige die alles verliest aan de rechterstoel van Christus “gered zal worden”, hoe kan het dan mogelijk zijn dat iemand zijn redding verliest?

Tegelijkertijd moeten we waarschuwen dat velen die zichzelf als christen zien, geen echte christenen zijn. De Bijbel waarschuwt voor het onverwoestbare Christendom (Titus 1:16). Jezus beschreef degenen die veel doen in Zijn naam, maar Hem niet persoonlijk kennen (Mattheüs 7:21-23). Enkele belangrijke bewijzen van redding zijn een bekeerd leven (Mattheüs 18:3), het getuigenis van de Geest (Romeinen 8:14-16), liefde voor Gods Woord (Johannes 8:47; 10:27), gehoorzaamheid aan Christus' geboden (1 Johannes 2:4), liefde voor de broeders (1 Johannes 3:14) en tucht voor zonde (Hebreeën 12:6-8).

De deelnemers zijn individuele gelovigen. We werken samen, maar we zullen individueel worden beoordeeld (“ieder”) 1 Korinthiërs 3:8; “ieder” 1 Korinthiërs 3:10; “iemand” 1 Korinthiërs 3:12; “iemanders” 1 Korinthiërs 3:13; “iemanders” 1 Korinthiërs 3:14; “iemanders” 1 Korinthiërs 3:15). Elke gelovige zal worden beoordeeld op basis van zijn eigen arbeid – “maar ieder zal zijn eigen loon ontvangen overeenkomstig zijn eigen inspanning” (1 Korinthiërs 3:8). Ik zal niet beloond worden voor het werk van anderen. Als een kerk floreert in Gods wil en zegen, zullen de individuele leden worden beloond volgens hun eigen arbeid.

Het doel van de rechterstoel van Christus

Op de rechterstoel van Christus zal elke gelovige rekenschap afleggen aan de Meester voor zijn dienst in dit leven.

De rechterstoel van Christus is niet bedoeld voor straf, maar voor beloningen of verlies van beloningen (1 Korinthiërs 3:14-15). De volledige straf van de gelovige viel op Christus! De rechterstoel van Christus is als een atleet die meedoet aan de Olympische Spelen. Als hij de race verliest, wordt hij niet gestraft, maar verliest hij wel de kroon die hij had kunnen verdienen. Paulus wilde de prijs winnen van het vervullen van Gods roeping (1 Korinthiërs 9:24-27). Hij nam het christelijke leven zeer serieus. Hij beschouwde het als een race om te rennen.

De context van Paulus' leer over de rechterstoel van Christus is bediening, planten en bouwen (1 Korinthiërs 3:6, 8, 9, 10, 13). De context is dienstbaarheid in Gods grote oogst. Jezus zei dat de oogst groot is (Lukas 10:2). Hij heeft bevolen dat het evangelie aan ieder individu op aarde wordt verkondigd, wat een enorme onderneming is (Markus 16:15). Elke gelovige heeft een belangrijke rol in dit grote werk. Hij is een priester die de opdracht heeft om geestelijke offers aan God te brengen (1 Petrus 2:5). De priester staat tussen God en de mens, predikt het evangelie van verzoening (2 Korinthiërs 5:20) en pleit voor alle mensen (1 Timotheüs 2:1-6). Paulus beschreef dit in Romeinen 15:16: **“Om een dienaar van Jezus Christus te zijn voor de heidenen, door het Evangelie van God als een priester te dienen, opdat het offer van de heidenen welgevallig zou zijn aan God, geheiligd door de Heilige Geest”**. Paulus beschouwde het evangelie-ambt als het voorbereiden van heidenen als een offer aan God. God wil dat “alle mensen” gered worden (1 Timotheüs 2:4; 2 Petrus 3:9). Hij wil een vruchtbare oogst (Mattheüs 20:1-6). Hij wil niet alleen dat zielen gered worden, Hij wil ook dat ze opgebouwd en vervolmaakt worden in Christus (Mattheüs 28:20; Kolossenzen 1:28). Dat is het werk van de kerk, die de **“zuil en fundament”** van de waarheid is (1 Timotheüs 3:15). Elke gelovige is een belangrijk lid van het kerkelijk lichaam (1 Korinthiërs 12:27). Elke gelovige heeft een gave en bediening (Romeinen 12:3-5; 1 Petrus 4:10-11). Elke gelovige moet hard werken in de oogst en in de kerk.

Christus dienen in deze hoedanigheden is geen optioneel onderdeel van het christelijke leven; het is de essentie van het ware christelijke leven.

Wij zijn gered door *genade tot goede werken* (Efeziërs 2:8-10), en de rechterstoel van Christus zal deze dienst onderzoeken. We zijn niet gered om te blijven leven zoals we willen en onszelf te dienen; wij zijn nu de dienaren van de Heer, gekocht tegen een prijs.

We moeten niet alleen rusten in Christus' redding, we moeten Hem dienen, van Hem leren en Zijn juk van dienst dragen (Mattheüs 11:28-30). Het is een gemakkelijk juk, omdat Christus in het juk bij ons is en Hij het zware werk doet, maar het is toch een juk.

We zullen als zonen worden beoordeeld. **“Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus”** (Galaten 4:6-7). De rechterstoel van Christus is het oordeel van een zoon in het familiebedrijf. Als een zoon lui is en niet goed werkt in het bedrijf van de vader, blijft hij een zoon en wordt hij nog steeds door de vader liefgehad, maar hij wordt niet beloond zoals een goede en ijverige zoon wordt beloond. **“Wie in de zomer verzamelt, is een verstandige zoon, wie in de oogsttijd diep slaapt, is een zoon die beschaamd maakt”** (Spreuken 10:5).

Het werk is geen onmogelijk werk; er is geen excuus. God doet het moeilijke deel. Wij dienen door de gaven en roeping van God (1 Korinthiërs 3:5). Wij dienen door te doen wat wij kunnen (1 Korinthiërs 3:6). We kunnen planten en water geven. We kunnen het evangelie verkondigen, onderwijzen, bidden, aansporen, prediken. Wij dienen met Gods toename (**“God heeft laten groeien”**, 1 Korinthiërs 3:6, 7). Dit wordt herhaald ter nadruk. Wij dienen als een lichaam, als een team (1 Korinthiërs 3:8). Ik hoef niet alles te doen, ik hoef alleen mijn deel te doen. Wij dienen met God (1 Korinthiërs 3:9). Wij dienen door Gods genade (1 Korinthiërs 3:10). Wij dienen door Gods Geest (1 Korinthiërs 3:16). Wij dienen in het rijk van nieuw leven in Christus als gezamenlijke erfgenaam (1 Korinthiërs 3:21-23). Hij heeft mij alles gegeven in Christus; waarom zou ik Hem niet dienen?

Het vuur bij de rechterstoel van Christus (1 Korinthiërs 3:13)

Bemerk dat het vuur niet op de persoon is, maar op de werken. Vergelijk de hades (Lukas 16:23).

Het vuur is Christus' alwetendheid. Johannes beschrijft Christus' ogen **“als een vuurvlam”** (Openbaring 1:14). Dit werd uitgelegd aan de kerk in Thyatira. Het was in het bijzonder aan deze kerk dat Christus Zichzelf openbaarde als **“de Zoon van God, Die ogen heeft als een vuurvlam”** (Openbaring 2:18). Dit wordt als volgt gedefinieerd: **“Dat Ik het ben Die nieren en harten doorzoek, en Ik zal u geven eenieder naar uw werken”** (Openbaring 2:23). We zien hetzelfde in 1 Korinthiërs 4:5. Christus **“zal ook wat in de duisternis verborgen is aan het licht brengen, en de voornemens van het hart openbaar maken”** (1 Korinthiërs 4:5). Christus ziet de geheimen van elk menselijk hart. Het is niet mijn voorganger die mij of mijn kerk of mijn ouders of mijn partner of mijn vrienden zal beoordelen; het is Christus zelf die de rechter is. We mogen niet leven om onszelf of anderen te behagen, maar alleen Christus. We moeten onze ogen op Christus richten, niet op de mens. We mogen ons vertrouwen in niets anders stellen dan Christus. Als onze ogen op de mens gericht zijn, zullen we ons schamen (Psalm 118:8-9; 146:3-4; Jesaja 2:22; Jeremia 17:5).

Het vuur is het Woord van God, de Heilige Schrift (Jeremia 23:29). In Hebrreeën 4:12-13 zien we zowel de Schrift als Christus Zelf in het oordeel. De Schrift kan de mens van God volmaakt maken, grondig voorzien van alle goede werken (2 Timotheüs 3:16-17). Door de Schrift kunnen we die goede en volmaakte wil van God in dit huidige leven vinden en kunnen we daarom bereid zijn voor Christus te staan om rekenschap af te leggen voor onze dienst (Romeinen 12:1-2). Het is daarom van groot belang dat we de Bijbel ijverig bestuderen om deze ‘recht te snijden’ (2 Timotheüs 2:15). We moeten een degelijke prediking en goed onderwijs hebben (Efeziërs 4:11-12). Wij moeten in Jezus' Woord blijven (Johannes 8:31-32). We moeten bereid zijn het Woord te gehoorzamen (Johannes 7:17). We moeten bidden: **“Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. 24 Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg”** (Psalm 139:23-24). We moeten Gods Woord ontvangen, het in ons hart verbergen, smachten naar kennis en het als schat zoeken (Spreuken 2:1-5). We moeten geestelijke groei ijverig nastreven (2 Petrus 1:5-8). We moeten in

het licht wandelen en onze zonden belijden. Door Gods Woord kunnen we onze zonden in dit huidige leven zien, ze belijden en corrigeren, zodat we ze niet onder ogen zien op de rechterstoel van Christus (1 Korinthiërs 11:31-32; 1 Johannes 1:9).

Het vuur zal de werken beoordelen – “ieders werk zal openbaar worden” 1 Korinthiërs 3:13. “Openbaar” is het Griekse *phaneros*, “laten schijnen, doen verschijnen” (*Complete Word Study Bible*).

De werken en dienst van de gelovige zullen worden blootgelegd in het licht van Gods Woord. Christus zal openbaren hoe Hij de werken ziet. Hij weet alles en beoordeelt perfect. Hij kent mijn geestelijke rijpheid op elk moment in mijn christelijke leven en wat ik in staat ben te doen (1 Korinthiërs 10:13). Johannes richtte zich tot kinderen, jonge mensen en vaders (1 Johannes 2:12-14). Christus vereist van geen baby wat hij van een oudere heilige verlangt (Hebreeënen 5:11-12). Hij kent mijn geloof. Hij kent mijn liefde voor Hem (Openbaring 2:4-5). Hij weet elk geheim ding. Hij kent mijn motieven (Romeinen 14:6). Hij kende de hypocrisie van Ananias en Saffira (Handelingen 5:1-2). Hij wist dat Demas Paulus verliet omdat hij van deze huidige wereld hield (2 Timotheüs 4:10), hoewel Demas waarschijnlijk een andere reden gaf. God weet wat ik doe, Hij weet waarom ik het doe. Hij kent mijn berouw en mijn bekentenissen.

Het oordeel over werken bij de rechterstoel van Christus is drastisch anders dan het oordeel over werken voor de Grote Witte Troon. Vergelijk 1 Korinthiërs 3:13: “**Ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven**”, met Openbaring 20:12-13: “**En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, naar hun werken. ... en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken**”. Voor de Grote Witte Troon wordt het individu zelf beoordeeld. Hij wordt beoordeeld op zijn werken, en omdat zijn werken zondig zijn, wordt hij veroordeeld. Op de rechterstoel van Christus wordt het individu niet veroordeeld. Hij is in Christus. Zijn oordeel viel volledig op Christus. Alleen zijn werken worden beoordeeld om te zien of ze door God worden goedgekeurd.

De Bijbelleer over de rechterstoel van Christus weerlegt de Rooms-katholieke leer van het vagevuur. (1) Het oordeel beschreven in 1 Korintiërs 3 is om de werken van mensen te beproeven (1 Korintiërs 3:13). Het vuur raakt de mensen zelf niet. (2) Het oordeel beschreven in 1 Korintiërs 3 is er niet voor sommige gelovigen die sterven met zogenaamde “lichte zonden” in hun verslag, maar voor elke gelovige (1 Korinthiërs 3:13). (3) Het oordeel beschreven in 1 Korintiërs 3 is niet bedoeld voor zuivering van de ziel, maar voor beloning of verlies van beloning (1 Korinthiërs 3:14-15). Er is geen fysieke pijn voor de gelovige; Er is alleen verlies. (4) Het oordeel beschreven in 1 Korintiërs 3 ligt in de toekomst, maar van het vagevuur wordt beweerd dat het nu bestaat. (5) Er is geen leer in het Nieuwe Testament dat gebeden kunnen worden uitgesproken, of missen geofferd voor de doden.

De materialen die bij de rechterstoel van Christus worden getoetst (1 Korinthiërs 3:12).

Paulus beschrijft metaforisch twee soorten van christelijk leven: hout, hooi, stro², en goud, zilver, edelstenen.

“Hout, hooi en stro”

- Hout, hooi en stro zijn niet waardevol vergeleken met goud, zilver en edelstenen. Het verwijst naar een christelijk leven dat God niet behaagt, een leven dat niet naar Zijn wil wordt geleefd, een leven dat voor zichzelf wordt geleefd in plaats van voor Christus.

- Hout, hooi en stro zijn tijdelijk; ze zijn niet permanent. Het verwijst naar een christelijk leven dat gericht is op deze wereld in plaats van op de eeuwigheid. Het is het tegenovergestelde van leven als pelgrim (Hebreeënen 11:13; 1 Petrus 2:11). Het is het tegenovergestelde van het richten van je genegenheid op “**de dingen die boven zijn**” (Kolossenzen 3:1-4).

- Hout, hooi en stro zijn dingen van deze wereld, terwijl goud, zilver en edelstenen worden geassocieerd met de hemel en het Nieuwe Jeruzalem (Openbaring 21:18, 21). Het verwijst naar een christelijk leven dat lichamelijk, vleeselijk, werelds is (1 Korinthiërs 3:3; Jakobus 4:4; 1 Johannes 2:15-17).

---

² KJV: “stubble”, = stoppels (Gr. *kalame*).

- Het “hout, hooi, stro” type christelijk leven is (1) niet groeien, niet leven volgens de Geest, niet vaardig worden in Gods Woord, niet Gods Woord gebruiken om alles te toetsen (Hebreeën 5:12-14). (2) Het is mensgericht in plaats van Christus-gecentreerd (1 Korinthiërs 3:4-5). (3) Het is lui zijn in de oogst (1 Korinthiërs 3:8). (4) Het is om voor God te werken, maar niet volgens Gods Woord (“**Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt**”, 1 Korinthiërs 3:10; “**hoe ieders werk is**” (1 Korinthiërs 3:13). (5) Het is de kerk schaden (1 Korinthiërs 3:17). (6) Het is de wijsheid van deze wereld volgen in plaats van de wijsheid van God (1 Korinthiërs 3:18-19). (7) Het is ontrouw zijn als rentmeester van God (1 Korinthiërs 4:2). (8) Het is het volgen van menselijk denken, zijn wegen, traditie, leer, filosofie, psychologie, kerktraditie, samenleving, cultuur, pragmatisme. Hoe worden de meeste kerken gerund? Hoe ontvangen zij leden? Hoe kiezen ze leiders? Hoe worden de diensten gevoerd? Welke keuze van muziek is er? Hoe leiden ze hun dagelijkse levens? Hoe maken ze hun beslissingen? Hoe kiezen ze huwelijkspartners? Hoe voeden ze de kinderen op? Hoe onderwijzen ze de jongeren?

“Goud, zilver en edelstenen”

- Goud, zilver en edelstenen duiden op wat van God is, wat onvergankelijk is en dus eeuwige waarde heeft, wat in overeenstemming is met Gods Woord. Zo waren de voorwerpen in de tabernakel die Christus afbeeldden van goud (de ark van het verbond), Exodus 25:10-11; het verzoendeksel, Exodus 25:17; de cherubs, Exodus 25:18; de tafel voor de toonbroden, Exodus 25:23-24; de kandelaar, Exodus 25:31). De tabernakeldienst bevatte ook zilver (Exodus 38:24, 10, 19) en edelstenen (Exodus 25:7; 28:17-20). De eeuwige stad, het Nieuwe Jeruzalem, is gemaakt van puur goud (Openbaring 21:18) en heeft edelstenen (Openbaring 21:19-20).

- Het “goud, zilver, edelstenen”- type van christelijke leven – is gericht op Christus en de eeuwigheid, niet op deze wereld. Het beschrijft de gelovige die op zoek is naar “ware rijkdom” en “duurzame rijkdom” in plaats van de goedkope dingen van deze wereld (Spreuken 8:18; Lukas 16:11). Het is de christen die zijn genegenheid vestigt op de dingen boven hem, niet enkel dingen op de aarde (Kolossenzen 3:1-4).

- Het “goud, zilver, edelstenen” type christelijke leven wordt overal in het Nieuwe Testament beschreven. Het is de gelovige die eerst het koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid zoekt (Mattheüs 6:33). Het is de gelovige die het juk van Christus opneemt en van Hem leert (Mattheüs 11:28-30). Het is de gelovige die Christus’ Grote Opdracht gehoorzaamt en deze tracht te vervullen (Mattheüs 28:18-20). Het is de gelovige die zichzelf verloochent, zijn kruis opneemt en Christus volgt (Markus 8:34-35). Het is de gelovige die in Christus verblijft en vrucht draagt tot Zijn eer (Johannes 15:1-10). Het is de gelovige die in de Geest wandelt en niet in het vlees (Romeinen 8:4-14). Het is de gelovige die zijn leven aan God overgeeft en die de goede, aanvaardbare en volmaakte wil van God nastreeft (Romeinen 12:1-2). Het is de gelovige die Christus aanschouwt en in Zijn beeld verandert (2 Korinthiërs 3:16-18). Het is de gelovige die zijn leven leeft door de oude mens uit te doen en de nieuwe mens aan te trekken (Efeziërs 4:22-24). Het is de gelovige die het trouwe, toegewijde, actieve, vruchtbare kerklid is dat God wil dat hij is (Handelingen 2:42; Efeziërs 4:16). Het is de gelovige die het soort huis bouwt dat God behaagt (Efeziërs 5:22 - 6:4; Titus 2:4-5). Het is de gelovige die rijk is aan goede daden, die schatten in de hemel bewaart (1 Timotheüs 6:18-19). Het is de gelovige die vaardig wordt in Gods Woord en alles meet aan Gods Woord (Hebreeën 5:12-14). Het is de gelovige die geestelijke groei nastreeft (2 Petrus 1:5-8).

We kunnen weten wat voor soort christelijk leven we aan het opbouwen zijn. God heeft ons verteld wat Hem behaagt, en wij *kunnen* Hem behagen door Zijn genade. Als ik dat doe, bouw ik met goud, zilver en edelstenen. God speelt geen spelletjes met Zijn volk. Hij heeft Zijn wil niet buiten bereik gebracht. Hij is niet onmogelijk tevreden te stellen.

Het goud, zilver en edelstenen is het leven door Gods genade. Deze dingen zijn van God, niet van de mens. Het is geen religieus leven, geen leven dat wordt geleefd door het vermogen van de mens. Het is geen “speciaal” type christelijk leven; het is het normale christelijke leven dat God wil dat Zijn volk leeft en dat Hij Zijn volk in staat stelt om te leven. Het is beschikbaar voor elke ware gelovige. (“**zoals de Heere aan ieder gegeven heeft**” 1 Korinthiërs 3:5; “**God, Die laat groeien**” 1 Korinthiërs 3:6, 7; “**Gods medewerkers zijn wij**” 1 Korinthiërs 3:9; “**Overeenkomstig de genade van God**” 1 Korinthiërs 3:10).

Er bestaat niet zoiets als een perfect leven van goud, zilver en edelstenen. Niemand is zonder schuld. “Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons. ... Als wij zeggen dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot leugenaar en is Zijn woord niet in ons” (1 Johannes 1:8, 10). “Want wij struikelen allen in veel opzichten” (Jakobus 3:2). “Voorzeker, er is geen mens rechtvaardig op de aarde, die goedgevoelt en niet zondigt” (Prediker 7:20). Maar we moeten streven naar zoveel mogelijk goud, zilver, edelstenen en zo min mogelijk hout, hooi en stro. Dit is het voorbeeld dat Paulus ons gaf: “Niet dat ik het al verkregen heb of al volmaakt ben, maar ik jaag ernaar om het ook te grijpen. Daartoe ben ik ook door Christus Jezus gegrepen. ¹³ Broeders, ikzelf denk niet dat ik het gegrepen heb, ¹⁴ maar één ding *doe ik*: vergetend wat achter is, mij uitstrekend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus” (Filippenzen 3:12-14).

Het soort christelijk leven dat we opbouwen laat zien hoeveel we God en Zijn zaken waarderen. Als we hooi en stro aanbieden om Gods huis te sieren, hebben we er duidelijk geen grote waardering voor. “Goud, zilver en edelstenen zijn de passende versiering van de kerk als tempel van God, maar hout, hooi en stro zijn waardeloos materiaal dat niet geschikt is voor een tempel, maar voor een lemen huis” (*Annotated Bible*).

We zien dat het niet de omvang van iemands christelijke arbeid is, maar de waarde ervan voor God die belangrijk is. Het is mogelijk om een grote en indrukwekkende constructie te bouwen uit hout, maar als het door vuur wordt aangeraakt, wordt het snel tot as gereduceerd. Evenzo is het mogelijk om een christelijk leven te leiden en een christelijke bediening op te bouwen die indruk maakt op mensen, maar die weinig of geen waarde heeft voor God. Jezus beschreef degenen die vele wonderbaarlijke werken zullen verrichten, maar Christus niet persoonlijk kennen (Mattheüs 7:22-23).

De beloning aan de rechterstoel van Christus (1 Korinthiërs 3:14)

In Zijn geweldige genade redt God niet alleen gelovige zondaars, Hij belooft hen ook voor trouwe dienst.

God is geen strenge taakmeester. Als de goede Vader is Zijn hartenwens om Zijn verlorene kinderen te zegenen, te bevoordelen, te helpen en te belonen. Zijn genade en barmhartigheid zullen zichtbaar zijn voor de rechterstoel van Christus. We zien dit in 1 Korinthiërs 4:5: “Oordeel daarom niets vóór de tijd, totdat de Heere komt. Hij zal ook wat in de duisternis verborgen is aan het licht brengen, en de voornemens van het hart openbaar maken. En dan zal ieder van God lof ontvangen”. Dit verwijst naar Gods lof of de lof van de mens. Het is geen lofprijzing *aan* God, maar lof *van* God. Dit spreekt van Gods grote genade. Nadat God alles blootstelt aan het heldere licht van Zijn heilige alwetendheid, zal ieder mens Hem geprezen hebben. John Darby merkt als volgt op over de genade die zal worden getoond op de rechterstoel van Christus: “In de raad van God ben ik uitverkoren vóór de grondslag van de wereld; daarom denk ik dat mijn eigen geschiedenis zal worden beschreven voor de rechterstoel, en parallel daarmee de geschiedenis van de genade en de barmhartigheid van God jegens mij. Het waarom en hoe we dit of dat deden, zal dan duidelijk worden. Voor ons zal de scène verklarend zijn, niet rechterlijk. Wij zijn niet in het vlees voor God; in Zijn ogen, door Zijn genade, zijn wij dood. Maar als we volgens het vlees hebben gewandeld, moeten we zien hoe we daarmee in zegen verloren zijn en welk verlies we hebben geleden. Aan de andere kant zullen de wegen van God tegenover ons, alle wegen van wijsheid, barmhartigheid en genade, voor het eerst door ons volmaakt gekend en begrepen worden” (Darby, *Synopsis of the Books of the Bible*).

Elke geboren christen *kan* beloningen krijgen aan Christus' oordeelstoel. Dat is Gods wil, en Hij heeft alles voorzien wat we nodig hebben. “Zijn Goddelijke kracht heeft ons alles geschonken wat tot het leven en de godsvrucht behoort, door de kennis van Hem Die ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en Zijn deugd” (2 Petrus 1:3).

Beloningen worden tientallen keren genoemd in het Nieuwe Testament. Zie Mattheüs 24:44-47; 25:19-23; Lukas 19:12-19; 1 Korinthiërs 9:17; Kolossenzen 3:24; 1 Timotheüs 6:19; Hebreeënen 10:35; 1 Petrus 5:4; 2 Petrus 1:10-11; 2 Johannes 1:8; Openbaring 2:25-27; 3:21; 11:18; 22:12.

God heeft beloofd het kleinste wat oprecht in Zijn naam wordt gedaan te belonen (Mattheüs 10:40-42). Let op dat de context het ontvangen en helpen van profeten, rechtvaardige mannen en discipelen betreft.

Over de vrouw die Zijn voeten zalfde (Maria), zei Jezus: “**Zij heeft gedaan wat zij kon**” (Markus 14:8). Zij werd beloond met eeuwige lofwoorden (Markus 14:9).

De beloning bestaat uit kronen, die verwijzen naar gezagsposities in het koninkrijk van Christus (Openbaring 3:11; 2:26-27).

De beloning zal bestaan uit schatten (Mattheüs 6:19-21; 1 Timotheüs 6:17-19).

De beloning zal Christus' persoonlijke aanbeveling zijn (Mattheüs 25:21-23). Dit is de grootste beloning. Weten dat ik mijn Heer en Verlosser heb behaagd is de allergrootste beloning.

Verlies van beloning lijden is geen kleinigheid. Degene die zijn beloning verliest, zal weten dat hij zijn christelijke leven dwaas heeft verspild aan iets anders dan Gods wil. We zullen zien hoe ons leven had kunnen zijn. Hoe triest en beschamend zal dit zijn. Wie zijn beloning verliest, zal volgende woorden niet uit de lippen van Christus horen: “**Goed gedaan, goede en trouwe slaaf**” (Markus 25).

Dat hij gered wordt door vuur heen doet ons echter denken aan Lot, die uit Sodom werd gered maar daar alles verloor, inclusief zijn eigen familie. In tegenstelling tot Abraham, die in geloof leefde en zijn keuzes maakte op basis van Gods geopenbaarde wil, volgde Lot zijn ogen en zijn begeerten en eigen verlangens (Genesis 13:10-13). Hij bracht jaren door in Sodom, waar hij rijkdom vergaarde en een reputatie opbouwde (hij werd zelfs rechter en zat in de poort van de stad) en huwelijkte zijn dochters uit aan vooraanstaande Sodomitische families, maar uiteindelijk verloor hij alles. Stel je voor dat je je leven leeft om het vervolgens verbrand te zien omdat het God niet behaagde!

Het verlies voor de rechterstoel van Christus zal ook bestaan uit schaamte (1 Johannes 2:28). Denk aan het staan tegenover Christus en beseffen dat je dwaas en eigenbelang was in je aardse leven, dat je de gaven en kansen die God je gaf hebt verspild. Wat een schandelijke zaak zal dit zijn voor de Heer die je liefhad en gered heeft. En het zal schande zijn in het licht van de “grote menigte getuigen” in de hemel die de Heer ijverig dienden en die leden omwille van Zijn naam (Hebreeën 12:1). Denk opnieuw aan de gelijkenis van het Pond (Lukas 19:24: “**En hij zei tegen hen die bij hem stonden: Neem dat pond van hem af en geef het aan hem die de tien ponden heeft**”). Elke gelovige moet zichzelf in de plaats van dit individu plaatsen. Hier geeft Christus aan dat het oordeel van gelovigen publiekelijk zal plaatsvinden in plaats van privé. Er zal publieke schaamte zijn voor de onzorgvuldige christen.

Voor meer over de rechterstoel van Christus, zie de opmerkingen bij 1 Korinthiërs 4:5 en 2 Korinthiërs 5:9-10 (*Way of Life Commentary Series, The Corinthian Epistles*).

De motivatie van de rechterstoel van Christus

De rechterstoel van Christus wordt in de Schrift onderwezen met het doel gelovigen te motiveren zich voor te bereiden. Het is niet voor entertainment, het is voor overtuiging. Elke kerk heeft veel prediking nodig over de rechterstoel van Christus.

De rechterstoel van Christus motiveert de gelovige om in de Geest te wandelen in plaats van in het vlees (1 Korinthiërs 3:1-3). Paulus onderwees over de rechterstoel van Christus in de context van het waarschuwen van de broeders in Korinthe over hun vleselijkheid en het aansporen van hen om godvruchtig te zijn.

De rechterstoel van Christus motiveert de gelovige om druk bezig en trouw te zijn in Christus' dienst (1 Korinthiërs 3:5-10). In zijn leer over de rechterstoel van Christus benadrukte Paulus het werk van de gelovige in de oogst van de Heer, en hij noemde verder de noodzaak van trouw. “En verder wordt van de beheerders verlangd dat zij betrouwbaar blijken te zijn” (1 Korinthiërs 4:2). Zie ook 2 Korinthiërs 5:9: “**Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, om Hem welbehaglijk te zijn**”. Wanneer ik me ervan bewust ben dat ik voor de rechterstoel van Christus moet staan en verantwoording moet afleggen voor mijn leven, word ik gemotiveerd mijn tijd wijs en vruchtbaar te gebruiken in Zijn dienst. Ik ben gemotiveerd om vurig te blijven streven voor God en

Zijn volmaakte wil, tot het einde. Als er meer nadruk zou liggen op de rechterstoel van Christus en op de naderende terugkeer van Christus, zou er minder halfslachtigheid, lauwhoed en wereldsgezindheid zijn.

De rechterstoel van Christus *motiveert de gelovige om vol te houden in het ambt ondanks moeilijkheden*, lijden en beproevingen. Evangeliewerk en kerkbouw is het moeilijkste werk op aarde. Het is geestelijke oorlogsvoering. Het omvat de problemen die Paulus beschrijft. Zie 2 Korinthiërs 11:23-28. Velen keren zich af vanwege de moeilijkheden. De rechterstoel van Christus is een sterke motivatie om door te zetten in het ambt.

De rechterstoel van Christus motiveert de gelovige om zijn ogen op de Heer te richten en niet op mensen (1 Korinthiërs 3:5-9). Paulus sluit de passage over de rechterstoel van Christus af met de volgende woorden: “Laat daarom niemand roemen in mensen, want alles is van u: ²² hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Kefas, hetzij de wereld, hetzij het leven, hetzij de dood, hetzij tegenwoordige dingen, hetzij toekomstige dingen, alles is van u. ²³ U echter bent van Christus en Christus is van God” (1 Korinthiërs 3:21-23). De gelovigen in Korinthe waren volgelingen van de mensen. Ze waren verdeeld in mensgerichte groepen (1 Korinthiërs 3:3-4). Door de vleeselijke broeders in Korinthe te onderwijzen over de rechterstoel van Christus, daagde Paulus hen uit om verder te kijken dan de mens maar naar Christus. Dit is een grote behoefte in kerken in de 21e eeuw. Mensen zouden volgens de Bijbel de eer moeten krijgen die ze verdienen, maar ze zijn slechts mensen en zullen u altijd op de een of andere manier teleurstellen. Ze mogen geen “onvoorwaardelijke loyaliteit” krijgen. Dat soort loyaliteit behoort uitsluitend toe aan Jezus Christus. De rechterstoel van Christus herinnert ons eraan dat we in de kerk niet alleen met mensen te maken hebben; we hebben te maken met de Zoon van God zelf, die zei: “Ik zal mijn gemeente bouwen” (Mattheüs 16:18). We moeten de onderherders eren die God ons geeft, maar we moeten onze ogen allereerst op de Grote Herder richten, aan wie we verantwoording zullen afleggen bij Zijn rechterstoel.

De rechterstoel van Christus motiveert de gelovige om de kerk van de Heer te eren (1 Korinthiërs 3:16-17).

- De context van 1 Korinthiërs 3 is de kerk. We zien dit in 1 Korinthiërs 3:9 waar Paulus het gebouw van de Heer noemt, en we zien dit in 1 Korinthiërs 3:16-17 waar hij waarschuwt tegen het bezoedelen (“te gronde richten”, HSV) van de tempel van God. De kerk is het huis van God en de “zuil en fundament van de waarheid” (1 Timotheüs 3:15).

- Deze waarschuwing over het ontheiligen van de kerk leert ons dat kerkelijke kwesties bij het oordeel ter sprake zullen komen. Het bijbelse patroon is dat elke gelovige een trouw, functioneel en vruchtbaar lid is van een kerk van het Nieuwe Testament (Handelingen 2:41-42). Als een kerklid zich onhandelbaar en ongehoorzaam opstelt en de kerk schaadt door ontrouw, roddels, een slecht getuigenis, door achterbakse praat of door ongehoorzaamheid, dan is dat geen lichte zaak. Dit zal worden afgehandeld voor de rechterstoel van Christus. Wanneer een kerk probeert een lid te disciplineren voor zulke zaken, is het vaak zo dat die persoon vertrekt en zich bij een andere kerk aansluit en probeert door te gaan alsof er niets is gebeurd; sommige mensen komen daar in dit leven mee weg. Maar als de persoon wordt gered, zal de zaak vroeg of laat worden opgelost. “Van sommige mensen zijn de zonden overduidelijk en gaan die aan hun veroordeling vooraf. Bij anderen komen zij achteraf openbaar” (1 Timotheüs 5:24). Beschouw Hebreëën 13:17: “Gehoorzaam uw voorgangers³ en wees hun onderdanig, want zij waken over uw zielen omdat zij rekenschap moeten afleggen, opdat zij dat mogen doen met vreugde en niet al zuchtend. Dat heeft immers voor u geen nut”. Ongehoorzaamheid aan het Bijbelse kerkgezag en het veroorzaken van verdriet bij uw leiders (ervan uitgaande dat ze leiden volgens Gods Woord) heeft “voor u geen nut”. Ongetwijfeld verwijst dit zowel naar dit leven als naar het volgende.

De rechterstoel van Christus motiveert de gelovige om de wijsheid van deze wereld te verwerpen (1 Korinthiërs 3:18-20).

De rechterstoel van Christus motiveert de gelovige om te weigeren een volgeling van mensen te zijn (1 Korinthiërs 3:21-23).

---

³ Grieks: “zij die u leiden”.

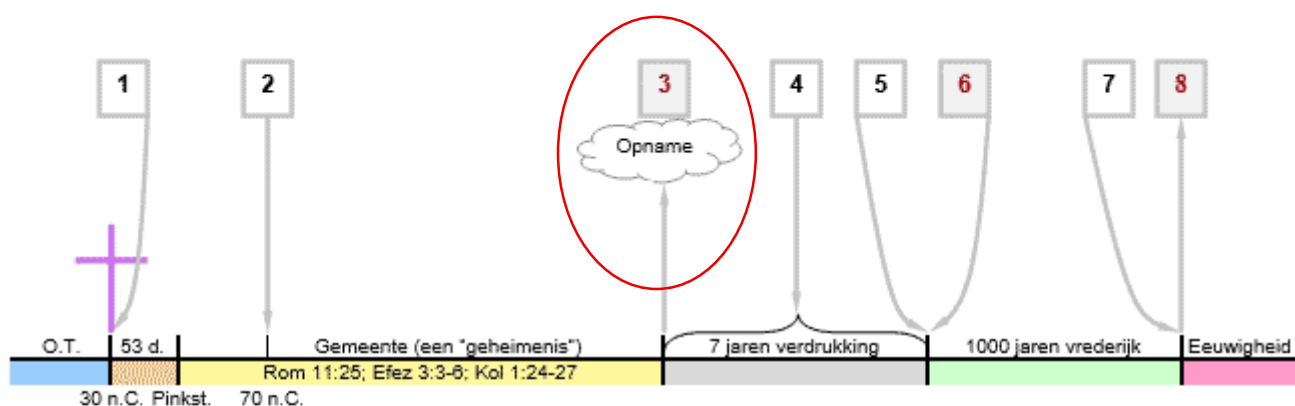
Lees ook:

- Het oordeel voor de Rechterstoel van Christus:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/rechterstoel-van-Christus.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Acht oordelen vanaf het kruis: God oordeelt iedereen

M.V. 21 januari 2013. Update 28-07-2016

- 1 Oordeel over Jezus Christus aan het kruis. Hij droeg plaatsvervangend de straf voor de zonden van de wereld. Gelovigen gered.
- 2 Oordeel over Jeruzalem en de Joden wegens hun onbekeerlijkheid. Verharding over Israël en diaspora.
- 3 Oordeel voor de "Rechterstoel van Christus" (Romeinen 14:10), gelijk na de Opname van de gelovigen: beloningen. ←
- 4 Oordelen over de hele wereld. Als gevolg daarvan komen velen tot bekering. Israël komt tot wedergeboorte.
- 5 Oordeel over het Beest, de Valse profeet (de Antichrist) en hun aanhangers (Openbaring 19:19-21).
- 6 Oordeel van de overlevenden van de grote verdrukking (schapen en bokken, Mat. 25:33; Joël 3:2) & Satan geketend (Openb 20:1-3)
- 7 Oordeel over Satan en de misleide volken, aan het eind van het millennium.
- 8 Oordeel voor de "Grote witte troon" van de gestorven ongelovigen (het laatste oordeel, Openbaring 20:11).

Groter formaat en uitleg: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/8-oordelen.pdf>